

Neplač pro mne, Argentino

Leona Machálková

Jak mohl být prostý ten život můj,
kdybych přála si míň slávy mít,
spíš vážila víc toho mála co mám.
Však úspěch vábí.
Vábí moc i když málo dá nám.
A lásku když chceš,
kde ji vzít ?
Pak pryč někam toužíš
A kam?
Čím výš se člověk dobral,
tím snazší pád.
Teď i já opouštím slávy trůn.
Žena vládce jenž padnul
mimo slunce má stát.
Můj sen byl krásný.
Svobodu všem, kdo jen snesou ten dar.
Však ze snů i z listin je cár.
A nemám, už nemám co dát.

Bůh s tebou má Argentino.
Co není snad přijde jednou.
Už pro mě neplač.
Nač dál zem solit
Vždyť mnoho slzí, máš ještě prolít.

Jen žádný smutek a žádný flór.
Náš rod měl vždy pýchu a vzdor.
Život můj vždycky byl plný písní a her.
I vám byl slíben
ten ráj volných pěšin,
kde dýchá se líp,
kde nezní vzlyk synků a dcer.
Proč nestal se skutkem ten slib.

Bůh s tebou má Argentino.
Co není snad přijde jednou.
Už pro mě neplač,
nač dál zem solit,
vždyť mnoho slzí máš ještě prolít.

Rovni jsme si v tom,
že rosteme v prach.
A po snech zbudou jen schránky těl.
Však ten, kdo vsadil strom,
plody ač nesklízel,
ten smysl svůj snad měl.